

§ 12.

Hvad der i Henhold til § 11 er paalagt Nogen at yde til Andres Understøttelse kan efter vedkommende Fattigvæsens Begjæring inddrives ved Udpantning i Overensstemmelse med Reglerne i Loven af 29de Marts 1873, men derimod ikke fordres affonet.

§ 13.

Ligesom den i § 11 omhandlede Forpligtelse til at yde Hjælp til visse Paarørende ikke kan gjøres gjældende af disse selv, men kun af det Fattigvæsen, som har maattet understøtte dem, saaledes skal overhovedet den Omstændighed, at en Persons Forsørgelse overensstemmende med de i de foregaaende Paragrafer indeholdte Regler enten ganske eller tilbøielig paahviler en anden Person, ikke fritage det vedkommende Fattigvæsen fra at udrede den fornødne Hjælp.

§ 14.

Paadrager et Dyende sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, ere Omkostningerne ved dets Helbredelse Husbonden uvedkommende. Paaføres der Dyendet en Legemsstade eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, har han helt at besejre dets Helbredelse.

Derfor et Dyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Dyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Dyendeforholdet efter Opfigelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til 6 Maanedersdagen, efterat Dyendet er taget under Lægebehandling, eller til den første almindelige Fardag, saafremt denne indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse — at udrede den tilfugte Løn samt, saalænge Dyendet forbliver i Husbondens Hus, Kost og Logis i dette. De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Dyendet falder samme til Byrde, bortfalde paa Grund af en Overenskomst mellem Husbond og Dyende om, at Tjenesten skal ophøre, saafremt Dyendet maatte blive hjemfugt af Sygdom, eller i Henhold til en under Sygdommen indgaaet Overenskomst om Dyendeforholdets Ophævelse. Saafremt Husbonden vil gjøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjenestedyendes Kur og Pleie maatte andrage udover, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han strax, efterat den Syge er bleven tagen under Lægebehandling, at gjøre Anmeldelse om Sygdommen for vedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatningspligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker.

§ 15.

Med Henhyn til Læremesterens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Lærlingen har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Lærlingeforholdet af 30de Marts 1889 § 11.

Det skal ligeledes have sit Forblivende ved de gjældende Regler om den Forpligtelse til at yde Sygehjælp, der endnu maatte paahvile Laug eller andre Foreninger af Næringsdrivende overfor Svende og deslige Personer, saavel som ogsaa ved de i Lov om Disciplin i Handelsstibe og om Søfolks Forsørgelse, Forbrydelser samt Forhiring m. v. af 23de Februar 1866 §§ 32—35 givne Bestemmelser om Rbederens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibsmandskabet, hvilken Forpligtelse ikke i Forhold til Fattigvæsenet kan bortfalde ved Overenskomst mellem de Paagjældende.